

Fald at gaa bort fra det gamle til det nye System. Vi ønske kun, at man maa gøre det fuldt ud.

Svendsen: Det er ikke noget nyt, vi have til Behandling her i Dag. Ældre Medlemmer af dette Ting ville erindre, at vi Gang paa Gang, Aar efter Aar have behandlet denne Sag i dette Ting. Men der har været en Hindring, vi hidtil ikke have kunnet bortrydde, nemlig den gamle Overtro paa Reguleringens Betydning, særlig i sanitær Henseende. Den have vi mødt hos det forrige Justitsministre og særlig i det andet Ting, hvorfor alle de Forslag, der ere vedtagne her i Tinget, uhjælpelig ere strandede, naar de ere komne op i Tinget her ovenover. Nu ser det endelig ud til, at denne Modstand er brudt, nu ser det endelig ud til, at de Herrer, der tidligere have levet i den Indbildning, at man ved at indføre Kontrol havde det i sin Magt til Dels at sikre sig mod den farlige veneriske Smitte, ere komne til at indse, at det var en stor Misforstaaelse, at man tværtimod, i Stedet for at forhindre Smittens Udbredelse, gav Anledning til, at Folk i god Tro og i Læ af den Betyggelse, som de mente at have i den offentlige, kontrolerede Prostitution, maaske mange Gange have paadraget sig Smitte, hvad de ellers ikke vilde have gjort, saafremt der ikke havde hvilet dette falske Skær over Sagen. Det er ved videnskabelige Undersøgelser tilfulde konstateret, at Kontroleringen slet ikke sikrer Folk mod Smitte, at smittebefængte Kvinder, som tilsyneladende ere helbredede, ere i Stand til i Aarevis efter den Tid at udbrede Smitten.

Vi have altid set en umaadelig stor Fare i, at der, selv om det selvfølgelig var uden Grund, kunde siges fra vore Modstanderes Side til de unge, fristede Mennesker: I hvert Fald risikere I ikke noget ved at benytte de offentlige, prostituerede Kvinder, de ere synede, de maa have deres Bog i ordentlig Stand som Bevis for, at de ere friske. Det har maaske ført adskillige ind paa Utugtsbanen, som ellers af Skræk for den væmmelige Sygdom vilde have holdt sig borte. Og jeg ved jo, at Folk have sagt, at ofte reklamerede de prostituerede Kvinder med den Regulering, de vare inde under, reklamerede med, at de vare friske og sunde, det havde de Attest paa, og derfor kunde Folk være sikre mod al Fare ved at benytte dem. Dette blev ogsaa benyttet som Reklame for, at det ikke var saa

forkert, moralsk set, at føre dette Liv, naar Staten satte sit Autorisationsstempel paa det. Dette ere vi nu komne bort fra. Jeg er overmaade glad ved Udsigten til at faa et Lovforslag gennemført som dette, og jeg er den højttærede Justitsminister taknemmelig for, at han har været i Stand til at gennemføre sit Forslag i det andet Ting. Der vil sikkert ogsaa ude i den store Befolkning vise sig stor Taknemmelighed, hvis det virkelig lykkes os at gennemføre det. Selv om jeg i enkelte Retninger kunde være noget enig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i hans Betragtninger med Hensyn til Forslagets Virkning, vil jeg dog advare imod at ændre noget videre i det. Det betegner et saa stort Fremskridt, at man nødvendig skal udsætte sig for, selv om man mulig kunde faa indført enkelte Smaaforbedringer, at det ved langtrukne Forhandlinger ikke skulde blive gennemført.

Jeg tror, vi skulle tage imod den Haand, der her er rakt os, og se at faa Lovforslaget gennemført. Blandt meget andet vil derved være vundet, at den offentlige Autorisation af Prostitutionen bortfalder. Det er jo den, der særlig har vakt den store Befolknings Modvillie, det er derfor, at vi have modtaget Adresser med Tusinder af Underskrifter, ligesom der paa alle Landets Valgtribuner har været rettet Interpellationer om, at vi skulde gaa imod den. Vælgerne ville ved det kommende Valg vise deres Glæde, naar vi kunne sige til dem: Det, vi have lovet Gang paa Gang, Valg efter Valg at arbejde hen til, er i hvert Fald for største Delen naaet ved det Lovforslag, der er gennemført. Jeg indrømmer fuldt ud, at det ikke er fuldkomment i alle Enkeltheder, men det er dog bedre, at vi tage dette, ikke lille, men store Skridt fremad paa Vejen, som dette Lovforslag betegner.

Jeg er navnlig glad ved den Tilføjelse til § 3, som blev indsat ved 3die Behandling i Landstinget, og som den ærede sidste Taler ogsaa omtalte, nemlig med Handelen og Skiltningen med de saakaldte franske Artikler. Jeg tror, det er af den Slags Ting, som har gjort den allerstørste Ulykke i sædelig Henseende, fordi det har bidraget til at bringe adskillige til Fald, som ellers ikke havde turdet vove sig ind paa Usædelighedens Bane, adskillige, som maaske ikke holde sig tilbage af moralske Hensyn, men holde sig tilbage af to Hensyn: enten at de ikke ville udsætte sig for Smitte eller af Hensyn til, at der